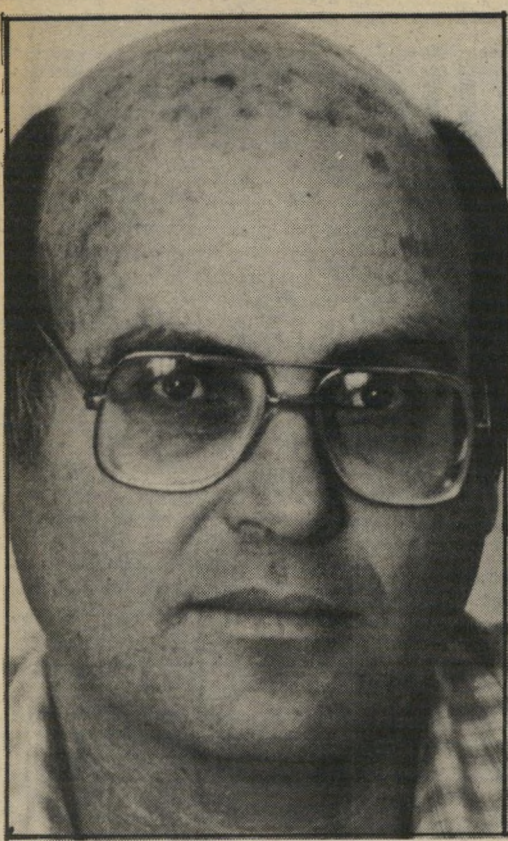

צבי טיי

דני שטרומן:

„המכשיר היפאני נגד נימנוס יגרום לאסונות!“

אחיו הצעיר של השופט המחוזי אורי שטרומן, שהיה ראש מחלקת ההדרכה במועצה הלאומית למניעת תאורי נות וראש מדור ההדרכה וההסברה בענף הבטיחות בדרכים בצבא, ושהוא כעת מבעלי מרכז להדרכה לבטיחות בדרכים, נתיבים, נלחם בלהיט החדש של העיתונים למרחקים ארוכים: אוניות יפאניות.

תחבורה

מהן האוזניות היסאניות?

הן נראות כמו מכשירי שמיעה של חרשים, ונצמדות לאוזן בזמן הנתיב. כאשר נהג נוסע קדימה, תוך כדי ניהול מוצפף המכשיר אל תוך האוזן, ומעיר את הנהג. נטיה אחורה או הצידה אינה גורמת לציפצוף.

מה בליכך גרוע במכשיר הזה?

זהו מכשיר קולני, שיגביר את מיספר תאונות הדרכים. כאשר ראשו של הנהג נוסע קדימה, הוא כבר כמעט ישן, ואז כל ציפצוף ואפילו הכי מעורר ורעשני, מגיע מאוחר מדי. ועוד דבר: הנהגים התחילו להכין שעליהם להיזהר מעייפות בזמן נהיגה. רבים למדו לנות ולחלץ את עצמותיהם בעת נסיעה ארוכה, או לא לצאת לדרך כאשר הם עייפים. עכשיו, בזכות המכשיר, יאמרו לעצמם נהג עייף: אני יכול לצאת לדרך, אני יכול לחסוך לעצמי הפסקה לחילוף העצמות. ממילא המכשיר יעיר אותי אם ארדם.

אז למי מתאימות האוזניות?

רק למי שנדרס במסיבות חברתיות. מומלצות במיוחד לטרי קולק. (שרה ליבוביץ)

יוסי הררי:

„המונופול בטיסות פנים כוגע בעיקר בציבור!“

„ארקיע מול שחף“. שחף נדרשת להפסיק הובלה במיטוניה! – אלה רק שתיים משלל הכותרות שהופיעו באחרונה בעיתונות. מניתי אל יוסי הררי, הבעלים של שחף ושאלתי אותו האם הרושם שקיבלתי הוא נכון. האם זוהי מילחמה?

בהחלט ניתן לומר שיצאנו באחרונה למילחמה.

תן לי נתונים בסיסיים על הבורחות הלוחמים.

אני יכול לספר על שחף: היא קיימת מאז 1970. הגרעין לחברה היה בית הספר לתעופה, שעדיין קיים בהצלחה. כרשותנו 11 מטוסים. החברה עוסקת הן בהובלת מיטענים והן בהסעת נוסעים.

מהי, בעצם, טענתכם?

הטענה היא ששחף מופלית על ידי מינהל התעופה האזרחי לרעה מול ארקיע. כי 1981 הוקמה ועדת חקירה על ידי מנכ"ל משרד התחבורה. בין היתר קבעה הוועדה: „בכמה פרשיות שבדקנו אין מנוס מלקבוע שאנשי המינהל התייחסו לשחף כחס של איפה ואיפה, והיפילו לעומת חברות אחרות, למשל כנף...“ כנף רכשה את ארקיע.

מדוע אתם מופלים לרעה? איך אתה מסביר זאת?

תשאלו את ראש המינהל לתעופה אזרחית. איך נקרא לזה? יחסים? מדובר בכישורונם ובקיסמם האישי של בעלי המניות בארקיע, שאגב זהותם לא פורסמה. אני, שאולי אני נחמד ואני מסתובב במינון הכנסת אני זוכה להתקבל פגישות אצל שרים, ולעיתים אני זוכה אף לקבל מהם תשובות על מיכתביי, שזוהי זכותי האלמנטרית כאזרח.

תעופה

מדוע עזרתם את הרעש דווקא עכשיו?

מכיוון שפנינו לבג"ץ. שם אומנם התקבלו הסבריו של שר התחבורה לפעולותיו, אולם היתה שם תוספת: יבחנו את בקשותינו מחדש, אם יחול שינוי במיספר הנוסעים בתיירות הפנים. הנה, מיספר הנוסעים הוכפל באחרונה, ולא השתנה דבר.

מדוע מה שאתה מתאר כמאבק שלך נגד סררי טקציוניזם צריך לעניין את הציבור?

כי הציבור הוא הנפגע העיקרי מכך. ברגע שיש מונופול, זה פוגע בציבור. לרובמה: בזמן האחרון התחלנו לטוס מחיפה לאילת. מחירה הטיסה אצלנו היה נמוך מהמחיר שגובה חברת ארקיע והטיסות היו ישירות – ארכו כשעה – לעומת הניתובים ששבצעת ארקיע בתל אביב, ולכן הטיסות אורכות זמן כפול. אנחנו טסים גם במטוסים חדשים יותר.

מי הרווח מהטיסות שלנו? האזרח. ארקיע לחצה על המינהל לעשות לנו כאלה בעיות עד שלא יכולנו לעמוד בכך והפסקנו את הטיסות. עכשיו ארקיע ייקרה את הטיסות חיפה-תל אביב-אילת. נו, אז מי נפגע מכך?

בוזא אפל באום:

„הוכתעתי לגלות בקולנוע הישראלי את האינטריגות!“

הצעת החוק שהגיש בוזא אפל באום, העומד בראש המכון הישראלי לקולנוע, להקמת רשות ממלכתית לקולנוע, מעוררת טרוניה אצל רבים. קשה לומר שקלטתי התלהבות רבה מהחידוש המוצע. מניתי אל בעל-הרעיון, ושאלתי אותו במה בדיוק מדובר.

מדובר בהצעת חוק שהגשתי ביד לשרי התרבות והחינוך והי תעשייה והמיסחר לפני כמה ימים. השניים כבר הביעו, בעל-פה, תמיכה בהצעה. אני עומד להציע לשני השרים שיוקם צוות משותף לשני המישרדים, והוא יעבוד בשיטת-השימוע של הקונגרס האמריקאי – ימין עדויות של בעלי עניין. אני לא מתיימר לומר שההצעה שהגשתי לשני המישרדים היא מושלמת. אחרי זה יעבוד הצוות לוועדת השרים לענייני חקיקה. הליך זה יורו את אישור הצעת במליאת הכנסת. גם שיתוף-הפעולה בין שני המישרדים נועד למנוע ניגוד אינטרסים בינמישרדי ובני מיפלגתי – יצחק נכון ואריאל שרון הרי משתייכים לגושים פוליטיים יריבים.

הבנתי את הסרוצדורה. אבל מהו תוכן ההצעה?

קולנוע

יש שישה גופים שונים המנסים לעסוק בקולנוע בארץ. כשהתמנתי לפני כשנה וחצי לעמוד בראש המכון הישראלי לקולנוע, חשבתי לתומי שהיה אפשר לאחר את שלל הגופים תחת מיטריה אחת. הסתבר לי, להפתעתי, שבקולנוע יש לא פחות אינטריגות וליכלוך מאשר בפוליטיקה. על פי הצעת-החוק שלי, יתפרקו כל הגופים הקיימים ויקום גוף ממלכתי, אוטונומי בפעולתו, שיהיה מוסמך לכונן קרנות-מימון. הגוף הזה יטפל גם בשיווק אגרוסיבי של הסרט הישראלי, שהרי השיווק כיום מסתיים בנמלה-תעופה בן-גוריון. עלי-פי הצעת, יטפלו נספחי-התיירות הישראליים כרחבי-הכל גם בתחום הקולנוע.

זה נשמע טוב. מדוע, אם כן, הבחנתי בהתנגדות בקרב אנשי-המקצוע?

נו, באמת! ההתנגדות היא מצד חלק מהגופים הקיימים, שי ייאצצו להתפרק. זה לא ישרת אינטרסים של חלק מהאנשים הקשורים לגופים האלה. איך את מעזה להשוות את עתיד ענף הקולנוע לגורם חשוב כמו אינטרסים אישיים? (דפנה ברק)